

for, at Tilskuddet ogsaa for 1918 vil blive beregnet uden nogen Indskrænkning. Jeg vil derfor, som sagt, fraraade at inddrage andre Spørgsmaal, som i øvrigt kunde have Interesse, under denne Sags Behandling, og da det foreliggende Lovforslag er saa overordentlig let overskueligt, kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale det til Fremme her i Tinget uden Nedsættelse af Udvalg.

Valdemar Olsen: Jeg kan i Lighed med den ærede foregaaende Taler, det ærede Medlem fra Odder (Hegelund-Lange), paa mit Partis Vegne anbefale denne lille Ændring af Sygekasseloven til hurtig Fremme her i Tinget. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem fra Odder i, at den Forudsætning, som var til Stede, da vi sidst foretog denne Ændring, nemlig Muligheden for, at Forholdene kunde forandre sig, og at man derfor skulde se Tiden an, ikke længere er til Stede, og at man nu bør skride til varigt at ophæve disse Indtægtsgrænser for Tilskuddet til de statsanerkendte Sygekasser. Sygekasserne har naturligvis i høj Grad været berørte af den Dyretid, som eksisterer for Øjeblikket, lige saa vel som alle andre Institutioner og alle Mennesker. Jeg skal saaledes gøre opmærksom paa, at Sygekasserne siden 1915, da Sygekasseloven traadte i Kraft, har maattet forhøje Honorarerne til Lægerne ganske betydeligt; praktisk talt har vistnok saa godt som alle Sygekasselæger i hele Landet faaet deres Honorar forhøjet siden den Tid. For Københavns og Frederiksbergs Vedkommende er Honoraret forhøjet to Gange, sidste Gang med ikke mindre end 1 Kr. pr. Medlem. Da Loven indeholder en Bestemmelse om, at Sygekasserne af Statskassen kun modtager $\frac{1}{4}$ af Lægehonoraret, saa vil denne sidste Forhøjelse for Københavns og Frederiksbergs Vedkommende betyde 75 Øre pr. Medlem pr. Aar, hvilket er en meget betydelig Merudgift for Sygekasserne. Paa den anden Side kan man heller ikke sige noget til, at Lægerne fordrer deres Honorar forhøjet, eftersom de i lige saa høj Grad som andre Mennesker er underkastede Dyrtidens Virkninger. Men Resultatet er dog, at Sygekasserne er betydelig uheldigere stillede end tidligere, og det vilde derfor være ganske urimeligt, om man bibeholdt de Indtægtsgrænser, som efter min Mening aldrig burde være vedtagne. For Sygekasserne udenfor København og Frederiksberg er der ganske vist kun kommet een Forhøjelse af Lægehono-

rarerne, men man forhandler om en ny Forhøjelse, og man behøver ikke at være nogen stor Profet for at kunne forudsige, at den Dag meget hurtigt vil komme, da Sygekasserne udenfor København kommer til at forhøje deres Bidrag til Lægerne. Jeg skal derfor ligesom det ærede Medlem fra Odder (Hegelund-Lange) anbefale, at denne Sag gaar gennem Tinget hurtigt og uden Udvalgsbehandling.

Nøhr: Det foreliggende Lovforslag, som jeg maa anse ikke alene for betimeligt, men for i høj Grad nødvendigt, kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale til uforandret Vedtagelse.

Johannes Lou: Der er ingen Tvivl om, at Staten bør støtte Sygekasserne saaledes, at de kan opfylde deres store og smukke samfundsnyttige Formaal, og der er heller ikke fra vor Side under de nuværende Forhold nogen som helst Tanke om at ville tvinge Sygekasserne til at sætte deres Medlemskontingent op. Vi kan derfor gaa med til at ophæve Maksimumsgrænsen for Statstilskuddet, men vi tilføjer, at vi kun kan gaa med til at gennemføre Lovforslaget uden Udvalgsbehandling paa den Betingelse, at Loven bliver tidsbegrænset, og vi finder det rimeligt, at Tiden sættes til ca. 2 Aar. Naar vi opstiller dette Krav, er det, fordi den Tidsbegrænsning, der blev sat sidste Gang, vedtoges med den Begrundelse, at der tiltrængtes en Revision af forskellige andre meget vigtige Punkter i Loven. Ordføreren for Venstre (Hegelund-Lange) gjorde sig netop til Talsmand for, at naar man næste Gang skred til Ophævelse af disse Maksimumsgrænser, skulde forskellige andre Punkter tages med op til Behandling. Og der er da et Punkt, som vi fra vor Side i allerhøjeste Grad mener bør tages op til Behandling, nemlig Arbejdernes Stilling, idet Forholdet er, det, at Arbejderne indtager en privilegeret Stilling indenfor Sygekassevæsenet. De nuværende Arbejderlønninger, som jo er nødvendige, overstiger i mange Tilfælde de i Loven fastsatte Grænser. Men medens Sygekasseloven omfatter alle Lønarbejdere i Almindelighed uanset deres Lønforhold, gælder dette ikke for de selvstændige næringsdrivende, de smaa Haandværkere og de smaa Landbrugere. Jeg forstaar ikke, hvorledes Sygekasseformændene Landet over kan indsende de reviderede Lister, som de gør. Jeg maa antage, de har faaet Dispensation fra Lovens Regler. Det kunde interessere mig at faa